

[Baagø-Hansen.]

dragelseshjem. Er det rimeligt og forsvarligt? Skal den højtærede socialministers handling måske efterfølges af en tilsvarende fra den højtærede undervisningsministers side?

Jeg vil dernæst gerne takke den højtærede kirkeminister for redegørelsen vedrørende hendes udtalelse om autoritet. Der var forsåvidt i ordene om, at udtalelsen havde fået en tilspidset form, en indrømmelse af, at hun var gået lovlig vidt. Må jeg spørge den højtærede minister, om det betyder, at hun beklager at have udtalt sig, som sket er. Jeg for mit vedkommende giver fuld tilslutning til ministerens udtalelse her i formiddags om, at der er en dybtgående forskel på socialdemokratisk og konservativt syn på opdragelsen. Definitionen af ordet „lydighed“ derhen, at der dels kan være tale om at lystre, dels om at lytte, giver mig anledning til at sige, at jeg aldeles ikke ønsker, at børnene skal tvinges til blindt at lystre — det ville jo være at opdrage dem til slaver — men jeg ønsker for børnenes egen skyld, at de får lært at lyde, ellers vil det gå dem ilde sidenhen i livet. At jeg ikke står helt på bar bund i dette spørgsmål, tør jeg måske sige, når jeg oplyser, at jeg i over 15 år har været spejderfører og i denne gerning aldrig en eneste gang har haft brug for at anvende nogen form for legemlig straf.

Når den højtærede minister bruger så abstrakte betegnelser for opdragelsen som, at barnet „skal lytte sig frem til“, „skal passe sig til, hvad fællesskabet kræver“, „skal lytte sig til medmenneskets krav“, så tror jeg, det er tågetale for den menige kvinde og mand. Hvad gør man, når barnet ikke vil lytte? Må jeg spørge, om den herskende og desværre voksende bølleterror her i landet ikke netop for en del er udslag af den frie opdragelse, som såkaldte kulturprofeter har prædikeret for vort folk i dette barnets århundrede?

Det er ikke stivnede autoriteter, vi har brug for, deri har ministeren ret. Men det, vi trænger til, er, at de autoriteter, der findes, forældre, opdragere, lærere, står fast på, at de er autoriteter — med det uhyre ansvar, som det giver, men så må de også have krav på, at man ikke fra højeste sted undergraver deres autoritet.

Løvrigt var det ganske interessant at påhøre den højtærede ministers udtalelser om afskaffelse af autoritet med deraf følgende afskaffelse af disciplin, når man samtidig betænker, at ministeren tilhører det socialdemokratiske parti, hvor der som bekendt findes en vis partidisciplin. (*Statsministeren* [Hans Hedtoft]: Ja, hvordan kan det dog rime!). Ja, det vil jeg ganske overlade til den højtærede statsminister. Revision af politisk tænkning kan nok tiltrænges, men jeg er overbevist om, at store dele af vort folk ikke mener, at denne revision skal gå i den af den højtærede minister angivne retning.

Søren Andersen: Jeg vil gerne takke den højtærede socialminister for det venlige og velvillige svar, jeg fik angående udbygningen af døveskolen i Aalborg. Jeg må forstå det sådan, at sagen for tiden går den normale vej fra socialministeriets sagkyndige konsulent over døvenævnet til ministeriet. Jeg forstod, at ministeren anerkender den gode start, som skolen i Aalborg har fået, og at sagen i det hele taget har ministerens bevågenhed. I nordjyske hjem vil man blive glad ved dette svar. Det giver mulighed for, at eleverne kan bevare den nærmeste kontakt med hjemmene.

Det glæder mig også, at den højtærede undervisningsminister anerkender Vraa by som et egnet sted at placere et seminarium. Ministeren henviser imidlertid til, at eleverne på Jonstrup seminarium fortrinsvis kommer fra København og Nordsjælland, og at som følge af befolkningsudviklingen har Sjælland og hovedstaden forholdsvis færrest seminarier, og derfor vil ministeren ikke gå med til at flytte et seminarium til Nordjylland. Det er rigtigt, at der er mange seminarier i det sydlige Jylland, men det nordjyske område er i virkeligheden dårligt forsynet med seminarier; der er jo hverken seminarium i Hjørring eller Thisted amt. Det vil sige, at hvis der i fremtiden skal bygges et nyt seminarium, vil det aldeles ikke være usagligt at opføre det i Vendsyssel. Dette vil sikkert også medvirke til, at det bliver lettere at få lærere i Vendsyssel, idet simpelthen flere af landsdelens egne unge så bliver uddannet.